

සාරය: සුමිතිරි දරුවනි, බාබාගේ ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරනවා යනු බාබාට ගෞරව කිරීමයි. තමන්ගේම මතයට නැගෙන අණ අනුගමනය කරන අය බාබාට අගෞරව කරනවා.

ප්‍රශ්නය: නිවෙස් වල වාසය කරන්නන්ගෙන් බාබා අරමුණු නොකරන කරුණ කුමක්ද? ඔහු ඔවුන්ට දෙන එකම එක අණ කුමක්ද?

පිළිතුර: බාබා කියනවා: දරුවනි, හැම කෙනෙකුම සමඟ සම්බන්ධය තබා ගන්න සහ ඕනෑම රුකියාවක නිරතවන්න. මිනිසුන් සමඟ ආශ්‍රය කිරීම උදෙසා, ඔබට පාට ඇඳුම් ඇඳීමට අවශ්‍ය නම් අඳින්න. බාබා මීට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. බාබා උපදෙස් දෙනවා පමණයි: දරුවනි, සියලුම ශාරීරික නෑ සබඳකම් සහ ඔබේම ශරීරය ද කෙරෙහි ඇති සියලුම බැඳීම් අතහැර මා පමණක් සිහි කළ යුතුයි.

මිමි ශාන්ති. ශිව බාබා දරුවන් වන ඔබට පැහැදිලි කරනවා. ඔහුට සමාන වීම සඳහා උත්සාහ දැරීමට ඔබට ඔහු උනන්දු කරවනවා. මම දැනුමේ සාගරයයි. එමනිසා, දරුවනි, ඔබත් ඒ තත්ත්වයටම පත්විය යුතුයි. සුමිතිරි දරුවනි, ඔබ දන්නවා හැමකෙනෙකුටම එකම තත්ත්වයකට පත්වෙන්න බැහැ. ඔබ සැමකෙනෙක්ම ඔබටම ආවේනික වූ උත්සාහයක් තමයි දැරිය යුත්තේ. පාසලේ ශිෂ්‍යයින් බොහෝ ගණනක් ඉගෙනුම ලබනවා නමුත් හැමෝම සමානවම ගෞරවයෙන් සමත් වෙන්නේ නැහැ. තවම ගුරුවරයා උත්සාහ දැරීමට හැමකෙනෙකුටම දිරිමත් කරනවා. දරුවනි, ඔබත් උත්සාහ දැරිය යුතුයි. බාබා ඔයගොල්ලො හැමෝගෙන්ම අහන විට ඔබ කවුරු වෙන්නද කැමති කියලා, හැමදෙනාම උත්තර දෙනවා: අපි මෙහෙට පැමිණියේ සාමාන්‍ය පිරිමියෙකු බවින් නාරායන් තත්ත්වයට පත්වීමටත් සාමාන්‍ය කාන්තාවක බවින් ලක්ෂ්මි බවට පත්වීමටත් කියලා. ඒක සම්පූර්ණයෙන් නිවැරදියි. නමුත් තමන්ගේ ක්‍රියාකලාපය දෙසත් බැලිය යුතුයි. බාබා උසස්ම උසස් කෙනා. ඔහු ගුරුවරයා සහ සත්ගුරු. කිසිකෙනෙකු මේ පියාට දන්නේ නැහැ. දරුවන් වන ඔබ දන්නවා ශිව බාබා ඔබේ පියා, ගුරුවරයා සහ සත්ගුරු බව. කෙසේවෙතත්, ඔහුගේ සත්‍ය ස්වරූපයෙන්ම ඔහු කෙබඳුදැයි අවබෝධ කර ගන්න අපහසුයි. ඔබ පියා ලෙස අවබෝධ කර ගන්නා නමුත් ඔහුගේ ගුරුවරයා සහ සත්ගුරු යන වර්තයන් අමතක කලා. දරුවනි, ඔබ තුළ බාබා කෙරෙහි ගෞරවයක් තිබිය යුතුයි. ගෞරවයක් තිබීම යනුවෙන් අදහස් කෙරෙන්නේ කුමක්ද? බාබාට ගෞරව කිරීම යනු බාබා උගන්වන දෙය හොඳින් ඉගෙන ගැනීමයි. බාබා ඉතා සුමිතිරියි. ඔබ තුළින් රසදිය කඳ නැමැති සතුට ඉගළ නගිනවා. හිස පිපිරෙන තරමේ ඉහළ අංශකයේ සතුටක් ඔබ තුළ තිබිය යුතුයි. සැමකෙනෙක්ම තමන්ගෙන් ඇසිය යුතුයි: මට එවන් සතුටක් තියෙනවාද? හැමකෙනාම එක සමාන විය නොහැකියි. හැමකෙනාගෙම ඉගෙනීම අතර විශාල වෙනසක් තියෙනවා. අතෙක් පාසල් වල පවා විශාල වෙනසක් තියෙනවා. ඒවායෙහි උගන්වන්නේ සාමාන්‍ය ගුරුවරයෙක්. මෙහෙ, මේ කෙනා අසාමාන්‍යයි. මොහු වගේ වෙනත් ගුරුවරයෙක් ඉන්න බැහැ. අශරීරික පියාත් ගුරුවරයෙකු වන බව කවුරුත් දන්නේ නැහැ. ඔවුන් ශ්‍රී ක්‍රිෂ්ණාගේ නාමය භාවිතා කලා: ඔවුන් දන්නේ නැහැ ඔහුට පියා වියනොහැකි බව. ක්‍රිෂ්ණා දේවතාවක්. "ක්‍රිෂ්ණා" යන නම ගොඩක් අයට තියෙනවා. ඔබ "ක්‍රිෂ්ණා" යැයි කියන විටම, මේ දේව ප්‍රතිමාව, එනම්, මනුෂ්‍යයෙක්, තමයි ඔබ ඉදිරිපිට දෘෂ්‍යමාන වෙන්නේ. මේ ශරීරය මොහුට අයිති නැහැ. ඔහු කියනවා: මා එය ණයකට ලබාගන්නා. මෙයා මීට පෙර මනුෂ්‍යයෙක්. තවමත් මනුෂ්‍යයෙක්: ඔහු දෙවියන් නොවෙයි. අශරීරික කෙනා පමණයි දෙවියන් වෙන්නේ. දරුවන් වන ඔබට බොහෝ රහස් විස්තර කර දෙනවා. තවමත් ඔබ අවසානයට තේරුම්ගන්නේ පියා සහ ගුරුවරයා. නමුත් තවම මෙය සිදුවිය නොහැකියි: ඔබ තැවත තැවතත් අමතක කරනවා. ඔබේ බුද්ධිය මනුෂ්‍යයින් කෙරෙහි ඇදී යනවා. මේ අවසානම පියා, ගුරුවරයා සහ සත්ගුරු යන බවට බුද්ධියේ තවම විශ්වාසය නැහැ. ඔබ තවමත් අමතක කරනවා. ශිෂ්‍යයෙය් ඔවුන්ගේ ගුරුවරයාට අමතක කරනවාද? තේවාසිකාගාර වල වාසය කරන අයට අමතක කළ නොහැකියි. තේවාසිකාගාර වල ඉන්න ශිෂ්‍යයෙය් අභිචාර්යයෙත් දැඩිව සිහිකරනවා. මෙහෙ දරුවන්ට ඒ දැඩි විශ්වාසයවත් නැහැ. සැමකෙනෙක්ම තමන්ගේ උත්සාහයට අනුව තේවාසිකාගාර වල අනුපිළිවෙලට හිඳ සිටිනවා. එමනිසා, ඔබ සියලුම දෙනා ශිෂ්‍යයින් වුවත්, ඔබට තවම දැඩි විශ්වාසයක් නැහැ. බාබා තේරුම්ගෙන තිබෙනවා සැමකෙනෙක්ම ඉගෙනගන්නේ ඔවුන්ගේම උත්සාහයට අනුකූලවයි. ඒ ඉගෙනීමෙන්, සමහරු නිහිපතිවරු, ඉංජිනේරුවන් සහ වෛද්‍යවරු බිහිවෙති. මෙහෙ, ඔබ ලෝක පාලකයින් වෙති. එමනිසා, ශිෂ්‍යයන් වන ඔබේ බුද්ධියත් ඊට අනුකූලව තිබිය යුතුයි. ඔබේ හැසිරීම සහ අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම් ඉතාමත් හොඳ විය යුතුයි. බාබා පැහැදිලි කරනවා: දරුවනි, ඔබ හැඩිය යුතු නැහැ. ඔබ ලෝක පාලකයින් වෙති. එක් එක් හේතූන් අරභයා නොහවන්න. ශෝකාත්මක ලෙස හැඩීම හැඩීමේ නරක ලක්ෂණයක්. බාබා කියනවා: හඩන අය තමයි පාඩු සිදුකර ගන්නේ. ඔවුන් ඉතාමත් දිව්‍යමය ලෝක රාජ්‍යය අභිමත කර ගන්නවා. දරුවන් වන ඔබ කියනවා අප පැමිණියේ සාමාන්‍ය මනුෂ්‍ය තත්ත්වයේ සිට දේවත්වයට පත්වීමට කියලා. නමුත් ඔබ ඊට ගැලපෙන අයුරින් හැසිරෙන්නේ නැහැ. සැමකෙනෙක්ම අනුපිළිවෙලට උත්සාහ දරනවා. සමහරු හොඳින් සමත් වී ශිෂ්‍යත්ව ලබති. එහෙත් අන්‍යයන් අසමත් වෙති: සැමකෙනෙක්ම අනුපිළිවෙලක් සහිතයි. සමහරු ඉගෙනගන්නවා සමහරු කිසිවක්ම ඉගෙන ගන්නේ නැහැ. ගම්වල ඉන්න මිනිස්සු ඉගෙන ගන්න කැමැත්තක් නැහැ. කෙසේවෙතත්, ඔබ ඔවුන්ට තණකොළ කපන්න කිව්වත් ඔවුන් සතුටින් ඒක කරනවා. නිදහස් වෙලාවක් තිබෙන අවස්ථාවන් වලදී ඔවුන් ඒවා කරනවා. ඔවුන් හිතනවා ඉගෙනීම බැඳීමක් කියලා. ගොවන් අය ඒවගේ. ධනවතුන්, වතු අයිතිකාරයින් ද වෙනස් නැහැ. ඔවුන් හිතනවා තමන් ඉතා සතුටින් නිදසේ ඉන්නවා කියලා. ඔවුන් කරන රුකියාවන් පවා නිත්‍යානුකූල රුකියා නොවේ. ඔබට ලෝක පාලකයින් කරවීමට බාබා දැන් දරුවන් වන ඔබට උගන්වනවා. රුකියාවක් ලබාගැනීමට හැකිවෙන්න කියලා ඔහු ඔබට උගන්වන්නේ නැහැ. මේ දැනුම හැදෑරීමෙන් ලෝක පාලකයින් බවට පත්වෙති. මෙය ඉතා දිව්‍යමය වූ ඉගැන්වීමක්. මුළුමනින්ම ස්වාධීන ලෝක පාලකයින් බවට. ඔබ පත්වෙති. මෙය ඉතා සරල කරුණක්. එවන් දිව්‍යමය සහ පිරිසිදු රජවරු රැජිනන් බවට පත්කරවන එකම ඉගැන්වීම මෙයයි. ඔබ කියනවා: ඕනෑම ආගමක කෙනෙකුට පැමිණ මෙහි ඉගෙන ගත හැකියි. ඔවුන් අවබෝධ කර ගන්නවා මෙය ඉතා දිව්‍යමය ඉගැන්වීමක් කියලා. ඔබට ලෝක පාලකයින් කරවීමට බාබා

උගන්වනවා. ඔබේ බුද්ධිය දැන් වඩාත් පුළුල් සහ සුක්ෂ්ම වෙනවා. ඔබ දරණ උත්සාහයට අනුකූලව, බාබා අනුපිළිවෙලින් ඔබට සීමිත බවින් අසීමිත භාවය කරාගෙන යනවා. අත්‍යයන්වත් ලෝක පාලකයින් කරවනවා යන අති විශාල සතුටක් ඔබ අත්දැකිය යුතුයි. එහෙ රුකියාවනුත් තියෙනවා. එහාට සේවක සේවිකාවනුත් අවශ්‍ය වෙනවා. ඉගෙනීමක් නොකරන අය ඉගෙන ගන්නා අයගේ බරත් අරගෙන යනවා. මේ නිසයි බාබා කියන්නේ : හොඳින් ඉගෙන ගන්නොත්, මේ වගේ තත්ත්වයකට ඔබ පත්වෙනවා කියලා. දරුවන් වන ඔබ කියනවා : මේ වගේ තත්ත්වයකට තමයි අපි පත්වෙන්නේ. නමුත් ඔබ ඉගෙන ගන්නේ නැත්නම්, ඔබ පත්වෙන තත්ත්වය කුමක්ද? ඉගෙන ගන්නේ නැත්නම් ඔබට දැඩි ගෞරවයකින් බාබා සිහිකරන්න බැහැ. බාබා කියනවා : වැඩියෙන් සිහිකරන තරමට, වැඩියෙන් පාපයත් ඵ්‍යාග වී යනවා. දරුවන් වන ඔබ කියනවා : බාබා, ඔබ කියන මිනුම දෙයක් අපි කරනවා. මොහු මාර්ගයෙන් බාබා ඔබට අණ කරනවා, නමුත් සමහරු මොහුගේ අණ පිළිගන්නේ නැහැ. ඔබ තවම නිරන්තරයෙන් අනුගමනය කරන්නේ මනුෂ්‍යයින්ගේ පැරණි, පල්වෙව්ව අණයි. මේ වාහනය මාර්ගයෙන් ශිව බාබා අණ දෙන බව දැන සිටියද, තවමත් ඔබ අනුගමනය කරන්නේ තමන්ගේම අණ පමණයි. සත්‍යයක් හෝ බෙලිකටුවක් තරම් වටිනා අණ පමණයි ඔබ අනුගමනය කරන්නේ. දැන් රාවන්ගේ අණ අනුගමනය කිරීමෙන්, හැමකෙනෙකුම බෙලිකටු තරමටම නොවටිනා තත්ත්වයට පත්වෙලා. රාමා, ශිව බාබා ඔබට උපදෙස් ලබාදෙනවා. විශ්වාසය ඇති වී එතැන ජයග්‍රහණයත් තිබෙනවා. මේ තුළ කිසිම අහිමි වීමක් සිදුවෙන්නේ නැහැ. බාබාත් පාඩුව ලාගයක් බවට පත්කරනවා, නමුත් තම බුද්ධියේ විශ්වාසය තබාගෙන සිටින අයට පමණයි බාබා මෙලෙස කරන්නේ. තම බුද්ධියේ සැක තබාගෙන සිටින අය ඇතුළත්නයෙන් හිරවෙනවා. බුද්ධියෙහි විශ්වාසය අන්තර්ගත වන අය හිරවෙන්නේ නැහැ ; ඔවුන් පාඩුවක් අත්විඳින්නේ නැහැ. බාබා පොරොන්දුව දෙනවා. ශ්‍රීමත් අනුගමනය කරන විට, ඔබට කිසිම පාඩුවක් අත්දැකීමට සිදුවෙන්නේ නැහැ. මනුෂ්‍ය අණ ශාරීරික සජීවයන්ගේ අණයි. මෙහෙ තියෙන්නේ මනුෂ්‍ය අණ පමණයි. මනුෂ්‍ය අණ, දෙවියන්වහන්සේගේ අණ සහ දේවතාවන්ගේ අණ පමණයි තියෙන්නේ. ඔබ දැන් මනුෂ්‍යත්වයෙන් දේවත්වයට පත්වීම උදෙසා දේව අණ ලබනවා. දිව්‍යලෝකයේදී ඔබ අත්දකිනුයේ සතුට පමණයි. එහෙ දුකක් නැහැ ; නිරන්තර සතුට එහෙ පවතිනවා. මේ කාලයේ ඔබට මේ හැඟීම ඇතිවිය යුතුයි. අනාගතය පිළිබඳ හැඟීමක් ඔබට තියෙනවා. ඔබේ අනාගතය පිළිබඳ හැඟීමක් ඔබට තියෙනවා. මේ ශ්‍රීමත් ලබන්නා වූ ඉතා මංගල්‍ය වූ සංගම යුගයයි. බාබා කියනවා : මම කල්පයෙන් කල්පය සංගම යුගයේදී පැමිණෙනවා. ඔබ මොහුව දන්නවා ; ඔහුගේ අණ අනුගමනය කරන්න. බාබා කියනවා : නිවෙස් වල වාසය කරන්න. ඇදුම් පවා වෙනස් කළ යුතුයි කියලා කවුද කිව්වේ ? ඔබට මිනදෙයක් අඳින්න. ඉතින් එවිට ඔබට ගොඩක් මිනිසුන් ආශ්‍රය කරන්න පුළුවන්. පාට ඇදුම් අඳින්න තහනමක් නැහැ. ඔබට මින ඇදුමක් අඳින්න ; ඒකත් එක්ක කරන්න කිසිම වැඩක් නැහැ. කෙසේවෙතත් බාබා කියනවා : සියලුම ශාරීරික නැසබඳකම්, ඔබේම ශරීරය සමඟ ඇති සම්බන්ධකම් සමඟම ඇති අවධානයන් දුරුකර ඔබට අවශ්‍ය මින ඇදුමක් අඳින්න ; සරල ලෙස තමන් ජීවයක් බව අවධාරණය කරගෙන බාබා සිහිකරන්න. මේ දැඩි විශ්වාසය ධාරණය කර ගන්න. ඔබත් දන්නවා ඒ ජීවයන් වන ඔබයි නැවතත් අපිරිසිදු සහ පිරිසිදු වෙන්නේ කියලා. මහාත්මා කෙනෙකුට උසස් ජීවයක් කියනවා : උසස් උත්තරීතර ජීවය කියා කියන්නේ නැහැ. එලෙස කීම නිවැරදි නැහැ. මේවා තේරුම්ගත යුතු ඉතාමත් ලස්සන කරුණු. හැමවිටම ජීවන මුක්තිය සලසන සන්තුරු තමයි එකම පියා. එහෙ අකල් මරණ සිදුවෙන්නේ නැහැ. දරුවන් වන ඔබ අවබෝධ කර ගන්නවා දැන් බාබා ඔබට නැවතත් දේවත්වයට පත්කරන බව. ඉස්සර එය ඔබේ බුද්ධියෙහි තිබුණේ නැහැ. කල්පයක කාල වකවානුව කුමක්ද කියලාවත් ඔබ දැනගෙන සිටියේ නැහැ. හැමදේම දැන් ඔබට සිහිවෙනවා. ජීවය තමයි පාපකාරී ජීවය හෝ පිරිසිදු චරිතවත් ජීවය ලෙස හැඳින්වෙන්නේ. පාපකාරී උත්තරීතර ජීවය යැයි කියන්නේ නැහැ. එමනිසා, දෙවියන් හැමතැනම ඉන්නවා යැයි කීම ඒ තරම්ම අසංවේදී භාවයක්. බාබා පමණයි මෙතැන හිඳ මෙය පැහැදිලි කරන්නේ. අවුරුදු 5000 කට පසුව බාබා පැමිණ පාපකාරී ජීවයන් චරිතවත් ජීවයන් බවට පත්කරනවා. ඔහු එක්කෙනෙකු පමණක් වෙනස් කරන්නේ නැහැ ; ඔහු තමන්ගේ සියලුම දරුවන් පරිවර්තනයකට ලක්කරනවා. බාබා කියනවා : මා දරුවන් වන ඔබට පරිවර්තනය කරන අසීමිත පියායි. මට දරුවන්ට අසීමිත සතුටක් දිය හැකියි. ස්වර්ණමය යුගයේ ඉන්නේ පාරිශුද්ධ ජීවයන්. රාවන් පරාජය කිරීමෙන් ඔබ චරිතවත් ජීවයන් වෙනවා. මායා බොහෝ බාධක පල්ල කරන බව ඔබට හැඟෙනවා. ඇය ඔබේ තහසෙන් අල්ලගෙන හුස්ම නවත්වනවා. මායා සමඟ යුද්ධ හටගන්නේ කොහොමද කියලා ඔබට අවබෝධ වෙනවා. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් කවුරුයිත් පාණ්ඩවරුන් සහ හමුදාව අතර යුද්ධය පෙන්නවනවා. කිසිකෙනෙකු මේ යුද්ධය ගැන දන්නේ නැහැ ; එය අදෘෂ්‍යමානයි. ඔබ පමණයි මෙය තේරුම්ගන්නේ. ජීවයන් වන ඔබ මායා සමඟ යුද්ධ කළ යුතුයි. බාබා කියනවා රාගය තමයි ඔබේ දරුණුතම හතුරා. යෝගා බලයෙන් ඔබ එය පරදවනවා. යෝගා බලයේ අර්ථය කිසිකෙනෙකු අවබෝධ කරගෙන නැහැ. සන්තෝෂ්‍යාත් අය තමයි දැන් තමෝප්‍රධාන් වෙන්නේ. බාබා කියනවා : මා මොහුගේ උපත් ගණනාවකින් අවසාන උපතේදී ඔහුට ඇතුළු වෙනවා. ඔහු තමයි තමෝප්‍රධාන් භාවයට පත්වුයේ ඔබටත් එය අදාළ වෙනවා (තත්-ත්වම්). බාබා මේක එක්කෙනෙකුට පමණක් කියන්නේ නැහැ. ඔහු හැමෝටම අනුපිළිවෙලින් මෙහෙම කියනවා. අනුපිළිවෙලට, කවුරු හරි ලබන නොමිබරය ඔබ දන්නවා. ගැඹුරට යන විට මීටත් වඩා කරුණු දැනගැනීමට ලැබෙයි. ඔබට මල්දාමයේ දරුණුයක් ලබාදන්නා, භාසලක් දරුවෝ උසස් වෙනකොට හැමෝම පතිඵල හොයනවා. බාබා දරුවෙක්ගෙන් අහනවා : ඔබේ ඵ්‍යාග ප්‍රශ්ණ පත්‍රය එන්නේ කොහෙන්ද ? එවිට ඇය පිළිතුරු දෙනවා : ලන්ඩන් වලින්. දැන් ඔබේ ප්‍රශ්ණ පත්‍ර එන්නේ කොහෙන්ද ? ඒව එන්නේ ඉහළ ඉඳන්. ප්‍රශ්ණ පත්‍ර එන්නේ ඉහළ ඉඳන් ; හැමදේකම දරුණු ඔබට ලැබෙනවා. මෙය එවන් පුදුම සහගත ඉගෙනීමක්. කිසිකෙනෙකු දන්නේ නැහැ කවුද උගන්වන්නේ කියලා. ඔවුන් කියනවා : ක්‍රිෂ්ණා දෙවියන් කථාකරනවා. හැමකෙනෙකුම අනුපිළිවෙලට ඉගෙනගන්නවා ඔවුන්ගේ සතුටත් අනුපිළිවෙලකින් යුක්තයි. මේ නිසා තමයි කියන්නේ ඔබට අතින්දීය සතුට අත්දැකිය යුතු නම් ගෝප් සහ ගෝපීන්ගෙන් අහන්න කියලා. මෙය අවසාන වේදිකාවයි. බාබා පැහැදිලි කරනවා කාට කාටහරි ඔහු කිව්වොත් මෙයා තමී කිසිවිටෙක පහතට වැටෙන්නේ නැහැ කියලා, ඒ කෙනා සිදුවෙන්නෙ යන්නේ කුමක්ද කියා කියන්නේ නැහැ. ඔවුන් ඉගෙන ගන්නේ නැහැ. එය ඔවුන්ගේ වායනාවේ

නැහැ. ඔවුන්ට ගෙවල් වලට යන්න කියලා කිව්වොත් , ඉක්මනින්ම ඒ ලෝකෙට යා හැකියි. ඔවුන් එවන් උසස් තත්ත්වයක් අතහැර විනාශයට පත්වෙනවා. ඔවුන්ගේ හැසිරීම , කපා කරන ස්වරූපය , හැමදේම වෙනස් වෙනවා. ඔවුන් හිතනවා ඔවුන්ට එවන් අවස්ථාවක් උදාවුවහොත් , වෙන්වී තනියම වාසය කරනවා කියලා. ඔවුන්ගේ හැසිරීමෙන් මෙය අවබෝධ වෙනවා. ඉන් අදහස් වෙන්නේ ඔවුන්ට විශ්වාසයක් නොමැති බව සහ මෙතැන තිකම් ඔහේ බලාපොරොත්තු රහිත බවකින් සිටින බවයි. දැනුම ගැන පළවෙනි අකුරුවත් නොදන්න අය ගොඩක් ඉන්නවා. සමහරු ඉගෙන ගන්න ඉදහන්වෙත් නැහැ. මායා ඔවුන්ට ඉගෙන ගන්න ඉඩතියන්නේ නැහැ. ඒ වගේ ජීවයත් හැම මධ්‍යස්ථානයකම ඉන්නවා ; ඔවුන් ඉගෙන ගන්න එන්නේ නැහැ ; එය පුද්ගලයෙක්. මෙය එවන් දිව්‍යමය ඉගෙනීමක්. දෙවියන් ඔබට උගන්වනවා. බාබා ඔවුන්ට යමක් කරන්න එපා කිව්වහම , ඔවුන් ඊට සවන් නොදී තවමත් වැරදි ක්‍රියා කරනවා. රාජ්‍යයයක් ගොඩනැගෙනවා ඉතින් සෑම ආකාරයකම අන්‍යාධිශ්‍ය දේවල් ඉහළින් පහළට අවශ්‍ය වෙනවා. තත්ත්වයේ විවිධත්වයක් තියෙනවා. මෙහෙත් , තත්ත්වයන් අනුපිළිවෙලකින් යුක්තයි. එහෙත්ම තියෙන වෙනස කුමක්ද ? එහෙ , ආයු කාලය දිගයි සහ සතුට තියෙනවා. මෙහෙ , ආයු කාලය කෙටියි සහ දුක තියෙනවා. මේව තමයි දරුවන් වන ඔබේ බුද්ධියෙහි ඇති පුද්ගල සහගත-කරුණු. නාටකය නිර්මාණය වෙනවා ඉතින් ඔබ චක්‍රයෙන් චක්‍රය එකම කොටස රහපානවා. එය නොකඩවා කල්පයෙන් කල්පය රහපානවා. එවන් කුඩා ජීවයක් තුළ එතරම් අති විශාල කොටසක් අත්තර්ගත වෙනවා. එය එකම ලක්ෂණ සහ එකම ක්‍රියාවන් හදාගන්නවා. ලෝක චක්‍රය නොතවත්වා කරුකැවෙනවා. සිදුවීමට තීරණය වූ දෙය එයයි. මේ චක්‍රය නොතවත්වා නැවත ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඔබ සතෝප්‍රධාන් , සතෝ , රජෝ සහ තමෝ යන තත්ත්වයන් කරා යනවා. මේ ගැන කලබල වෙන්න කිසිවක් නැහැ. තමන් ජීවයක් ලෙස අවධාරණය කර ගන්නාද ? ජීවයන්ගේ පියා ශිව බාබා ; අඩුම තරමින් මෙයවත් අවබෝධ කර ගන්න , එහෙම නේද ? එමනිසා , සතෝප්‍රධාන්ව සිටි අය තමයි නැවත වරක් තමෝප්‍රධාන් වෙන්නේ. බාබා සිහිකිරීමෙන් , ඔබ නැවත වතාවක් සතෝප්‍රධාන් වෙනවා. මෙය හොඳයි. මේ කරුණෙන් ඔවුන්ට නැවැත්විය යුතුයි. ඔවුන්ට කියන්න අසීමිත පියා දිව්‍යලෝක උරුමය දෙන බව. ඔහු පාර්ශ්වද්වන්තවයට පත්කරන්නායි ; ඔහු දැනුම දෙනවා. මේ සම්බන්ධව ග්‍රන්ථ එහෙම නැහැ. ආරම්භයේදී ග්‍රන්ථ ආවේ කොහෙන්ද ? පැතිරීම ඇති වන විටයි ග්‍රන්ථ නිර්මාණය වෙන්නේ. ස්වරූපය යුගයේ ග්‍රන්ථ නැහැ ; කිසිම දෙයක් මුළු කාලය පුරාම පවතින්නේ නැහැ. හැමදේකම තමන් ස්වරූපයත්, වෙනස් වෙනවා. අව්වා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කලක් නැති වී සිට දැන් හමු වුණ දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාප්දාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. ශෝකාකුලව නොහඬන්න. ලෝක පාලකයින් වෙන්නේ අපයි යන්න බුද්ධියෙහි රැඳීමට ඉඩ හරින්න. ඉතින් ඊට අපේ ක්‍රියා කලාපයන් සහ අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම් ඉතා හොඳ විය යුතුයි. ඔබ නොහැඩිය යුතුයි.
2. බුද්ධියෙහි විශ්වාසය රැඳී කෙනෙකු වී නිරන්තරයෙන් බාබාගේ අණ අනුගමනය කරන්න. කලබලයට පත් වන්න හෝ බෙල්ල හිර කර ගන්න එපා. විශ්වාසය මගින් ජයග්‍රහණය ඇති වේ. ඒ නිසා, සත්‍යයක් තරම් වටිනා තමාගේම වූ මනිමතාන්තර අනුගමනය නොකරන්න.

වරදානය: ඔබ ඔබේ උත්සාහයන් මත ස්වකීය ඉදිරිගමන අත්දැක සාර්ථකත්වයේ තරුවක් වන්න. තම දියුණුව හා සාර්ථකත්වය අත්විඳීම උත්සාහයෙන් කර ගන්නා අය සාර්ථකත්වයේ තරු බවට පත් වේ. 'මෙය සිදු වේද නැත්ද යන්න මම නොදනි', 'මට මෙය කළ හැකි වේද නැත්ද' වැනි සිතුවිලි එවැනි අය තුළ නොනැගේ. ඔවුන් ඉතා සුළු වශයෙන්වත් අසමත් නොවේ. ඔවුන් තම අයිතියක් ලෙසින් සාර්ථකත්වය අත්විඳී. ඔවුන් දිගටම පහසුවෙන් සහ නිරායාසයෙන් සාර්ථකත්වය ලබයි.

පාඨය: සතුට දීමේදී සතුටේ ප්‍රතිමූර්තියක් ලෙසින් ඔබේ උත්සාහයන්ට වරදානයන් එක්වේ.

*** මම ශාන්ති ***